

در عمل نیز دیده‌ایم که رویکرد انسانی و همدردانه جوابی، هر چند نه سریع، اما متناسب با خویش خواهد یافت.

فیروزه میرمظهری

۱- حیات نو، ۸۰/۴/۱۸

۲- بر اساس آمارهای ارائه شده بیشترین علت ابتلای به این بیماری، از طریق سرنگ‌های آلوده و یا خون الوده بوده است.

۳- همان

بازپس‌گیری امضاها به چه مناسبت؟

پاسخگو بودن نهادهای سیاسی و سیاستگذاری و شفافیت سیاسی در کنار بحث‌های قانون‌گرایی و جامعه مدنی از سوی اصلاح‌طلبان به منزله اموری مهم که می‌تواند به مدد این حرکت بیاید، شناسایی شده است. اینک به نظر می‌رسد که این مهم در ارتباط با امضاهایی که نمایندگان برای رسیدگی به امور مختلف در مجلس جمع‌آوری کرده و به ریاست مجلس تحویل می‌دهند و پس از چندی به دلایلی - دستکم برای عموم ملت - نامعلوم پس می‌گیرند، رعایت نمی‌شود.

در تیر ماه سال جاری یکی از موضوعات مهم سیاسی که موجب بحث‌های زیادی بین نمایندگان مجلس و قوه قضاییه شد

یکی از دیگر نکاتی که در برخورد با این معضل به چشم می‌خورد، سکوت بسیاری از مسئولین در مواجهه با افکار عمومی و مقاومت با برخی راه‌کارهای کمک به این بیماران است. به طور نمونه می‌توان به بیمارستان و آسایشگاهی که در کرمانشاه برای بیماران ایدزی ساخته شد ولی بر اثر اعتراض مردم منطقه کاربری آن تغییر داده شد، اشاره کرد. این بیمارستان که تنها پناه این بیماران و محلی برای تسکین درد آن‌ها بود و نیز یکی از مهم‌ترین مراکزی که می‌شد به طور جدی برای امور پژوهشی در مورد این بیماری مورد استفاده قرار گیرد، به امر دیگری اختصاص یافت. متأسفانه دلیل آن نیز اعتراض عمومی بود، اعتراضی که می‌شد با اطلاع‌رسانی مناسب به آن پاسخ گفت.

عدم مقاومت جدی مسئولین به ویژه نمایندگان مجلس در برابر این نوع اعتراضات و شاید نگرانی از انتخاب مجدد مانع از آن بوده‌اند که تلاشی انسانی در این زمینه شکل گیرد. می‌دانیم که برای حل این معضل اجتماعی باید جامع‌نگر بود و به وظیفه روشنگری اجتماعی پرداخت، در عین حال قدم‌های اولیه را نیز می‌توان با شهادت بیشتری برداشت و به عوض پذیرفتن بی‌چون و چرای افکار عمومی، کمی هم به تکالیف انسانی خود بیندیشیم.

و در نهایت با راهنمایی مقام رهبری و وساطت مجمع تشخیص مصلحت به پایان رسید، نحوه انتخاب حقوقدانان شورای نگهبان بود. قبل از آغاز بحث برای معرفی حقوقدانان شورای نگهبان از سوی قوه قضاییه، نمایندگان مجلس طرحی را جهت نحوه انتخاب حقوقدانان شورای نگهبان تهیه کردند و آن را در یکی از جلسات علنی در دستور کار قرار دادند تا فوریت آن مورد بررسی قرار گیرد، اما رأی گیری برای فوریت مسئله با تشکیک مواجه گشت و مقرر شد در جلسه بعدی نسبت به فوریت آن رأی گیری مجدد صورت گیرد. اما در آخرین لحظات جبارزاده منشی هیأت رئیسه مجلس اعلام کرد که چون تعدادی از نمایندگان امضای خود را پس گرفته‌اند، حد نصاب لازم برای ارائه طرح به دست نیامده و طرح مزبور قابل بررسی نیست. به روایت حیات نو (۸۰/۴/۱۸)، ناصر قوامی، رئیس کمیسیون قضایی مجلس، با تذکری خطاب به هیأت رئیسه، عدم به کارگیری وسائل الکترونیکی در رأی گیری را مورد انتقاد قرار داد و نتیجه این عمل را تشکیک در رأی گیری (و در پی آن دخالت برخی در بازپس گیری امضاها) و در نهایت پامال شدن حقوق مردم خواند. در پایان جلسه مذکور، قوامی به خبرنگار حیات نو گفت: «آخرین کسی که طرح را امضا کرد مجید انصاری بود ولی امروز صبح با مراجعه به نمایندگان

خواستار پس گرفتن امضاها شد. ... نمی‌دانم چه اتفاقی افتاده بود که مجید انصاری امروز این کار را کرد.» نعیمی‌پور، عضو هیأت رئیسه مجلس، در مورد علت بازپس گیری طرح گفت: برخی از نمایندگان معتقد بودند که طرح از دقت لازم برخوردار نیست و شورای نگهبان با آن موافقت نخواهد کرد لذا ترجیح دادند تا مسأله را از طریق گفتگو پی گیری نمایند. ایرج ندیمی، نماینده لاهیجان، نیز ضمن آن که هدف از طرح را تعیین شرایط برای حقوقدانان دانست نه فقط استیضاح آن‌ها، بلکه دلیل بازپس گرفتن آراء را «جلوگیری از ایجاد شبهه تضعیف ارکان نظام و جلوگیری از تنش و هیجانات غیرضروری» خواند. در مقابل این بحث‌ها، قوامی، که موضوع استیضاح را در جهت تضعیف شورای نگهبان به عنوان یکی از ارکان نظام موجه نمی‌داند، ضمن اعلام آن که در قانون هیچ پیش بینی در مورد نحوه کنار گذاشتن حقوقدانان شورای نگهبان نشده است و لذا اگر یکی از آن‌ها شرایط خود را از دست بدهد مشخص نیست که چه باید کرد، در عین حال تأکید می‌کند که این مسأله در شور دوم قابل اصلاح بود.

در اینجا بر آن نیستیم تا در باب حقانیت حقوقی و یا دستاورد سیاسی بحث داوری کنیم و بر آن هم نیستیم تا نتایج و پیامدهای گفتگو و رایزنی نمایندگان را بررسی نماییم. اما نکته مهم و مطرح، در خود عمل

نمایندگانی است که ابتدا به نام دفاع از حقوق ملت طرحی را به مجلس ارائه می‌دهند، در دفاع از آن سخن می‌رانند ولی سپس بدون هیچ توضیحی به مردمی که نمایندگی آن‌ها را بر عهده دارند، امضای خود را پس می‌گیرند. پرواضح است که گفتگو و رایزنی در مورد طرح قبل از ارائه آن کاملاً موجه و قابل درک است. تا آنجا که طرح ارائه می‌شود برای ناظران سیاسی قابل درک و فهم است ولی این که چه گفتگو و چه رایزنی‌ای پس از مطرح شدن در مجلس و حتی پس از رأی در مورد فوریت آن، قرار است صورت بگیرد قابل تأمل می‌باشد و مهم‌تر از آن این که نماینده‌ای امضای خود را پس بگیرد بلکه بقیه را نیز به این کار تشویق کند، نیاز به توضیحی هر چند کوتاه دارد.

عمل انصاری در امضای طرح کاملاً قابل فهم بود ولی هیچ معلوم نشد که او در قبال پس گرفتن امضایش چقدر توانست به اهدافش و تأمین خواست عمومی نزدیک شود و معلوم نشد چه تعاملی در این میان صورت گرفت. در توضیح این عمل یا می‌توان به بی‌برنامگی، غیر تخصصی عمل کردن و دچار روزمرگی بودن بخشی از جریان فعال سیاسی کشور استناد کرد که بدون کارشناسی به ارائه طرحی می‌پردازند و سپس به مشکلات آن پی می‌برند و یا آن که به این حدس متوسل شدند که امضا در ذیل طرح‌ها به ابزاری برای مصالحه در میان سیاستمداران تبدیل شده است و در این میان عموم مردم و اکثریت رای‌دهندگان نقشی جز سایه‌ای بر دیوار، برای ترساندن و عقب‌نشاندن طرف مقابل ندارند. آنچه در این میان مهم نیست، همان مردم‌سالاری است.

ب.د

قانون در برابر قانون

دانشگاه آزاد اسلامی و مسائل مختلف آن از جمله آزمون، گزینش و مسائل آموزشی و پژوهشی، به مناسبت‌های مختلف موضوع بحث‌های متفاوت در جامعه بوده است. سازمان سنجش وزارت علوم، تحقیقات و فن‌آوری نیز به مناسبت‌های مختلف، دانشگاه

